

μην [ΕΕ] βραβείον έστειλα· ή επιστολή σου ώς πάντοτε άριστάτη] Λουδοβί της Καρδιάς [ΕΕΕ] με μεγάλην προσοχήν έδιδασά και την περιγραφήν της έκδοσης και τα ποιητικά σου· καλλίτερα μου ήρθε το επιγραφόμενον α' Ανεμόν·] **Επίδα των Αποστόλων** (τά έστειλα και πάλιν εις Θήβας, διότι δεν μου έσημείωσες την έδώ διεύθυνσιν σου) **Μικράν Καλλιτέχνηδα** (ευγε δια το άριστα· να! εις το σχολείον που θά υπάγης, θά εβγης πολλός φίλος μου) **Φρόνησις της Μογεμβαόλας, Κυρίαν με τας Καμελίαις** (ή επιστολή, περι της όποιαις μου γράφεις, δεν έλθθη) **Ελληνοπούλαν** (και ή επιστολή σου έλήθη και σου έστειλα το 29ον φύλλον) **Ευσταθίαν Βλυσού** (έστειλα τους τόμους) **Φίλημα του Κόματος** (ή επιστολή σου σύντομος, κομψή και άφαι· τιμακατάλογον έστειλα· ειπέ εις το Ρέμμα της Προποντίδος, — το όποιον κάλλιστα ένθυμούμαι, — ότι υπάρχουν τα φυλλάδια που ζητεί και τιμώνα: 15 λεπτά έκαστον) **Φιλοπάριδα Γ-Ιάδα** (τιμακατάλογον έστειλα· ή φωτογραφία εί- μπόρει να δημοσιευθί με μόνον το ψευδώνυ- μόν, ώστε την περιμένο άνοπομόνος) **Σφα- κτηρίαν Σανταρόζα, Χαϊδεμένη Βασιλοπού- λαν** (δχι' κατά λάθος έντοπώθη «βασκοπούλα» αντί «βασίλοπούλα») **Αγωνισίαν Ψυγήν** ([Ε] δια την περιγραφήν του ταξιδίου προς την πατρίδα· πραγματικώς μου μετέδωσες όλην σου την χαράν) **Εσμεράλδαν** (καώς ήθε· περιμένο τας έντυπώσεις σου) **Ταπεινόν Γα- σερμί** (μην έκπλήττεσαι, έσύ εις ο κόσμος· αι πτωχά οικογένεια εις τσον πολλά, ώστε αι πλούσιαι δεν εινε δυνατόν να τας βοηθήσουν όλας· ίσως ή διάθεσις δεν λείπει πάντοτε, άλλ' οι έρανοί εινε καθημερινοί και δεν ήξυρει κανεις που να πρωτοδώσῃ) **Διάβολον Έσπερι- γόν** (5Ε δια τας δύο άριστάτας επιστολάς σου· αλλά διατί δεν γράφεις και τίποτε που να ένδιαφέρῃ τον κύκλον μας ειδικώτερον, που να είμπορῃ να γίνῃ λόγος δι' αυτό εις την 'Αλλη- λογραφίαν;) **Ποθητήν 'Αγάμνην** (χοίρω που έγινες καλά· τώρα που δεν υπάργει προσκομμα γράφε μου συχνά· άλλα μη λησμονήσῃς να σημειώ- νης και τόνομά σου) **Απόγονον του Νέστο- ρος** (έχει καλώς· τά έστειλα) **Αριελ** κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 18 Αυ- γούστου, θάπαντήσω εις το πρόσγεις

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκατῶ μέχρι της 29 Σεπτεμβρίου. **Ο** χάρις των λύσεων, τῶν το όποιον δεν να γράφωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πωλείται εν τῶ Γραφείῳ μας εις φακίλλους, ὡν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμῶται φρ. 1

- 425. **Λεξιγράφος.**
"Ένα σύμφωνον με ρήμα
Και φωνήεν άν κολλησῃς,
Μίαν χώραν παραγράμμα
Τῆς 'Ασίας θάπαρτισῃς."
*Εστὴν ὑπὸ τοῦ Φρου-Φρου.
- 424. **Στοιχειόγραφος.**
Οὔτε λεπτόν στον "Όλυμπον δεν μένει
"Αν τῆς ἀλλότῃς, λύτα, ένα γράμμα.
"Αλλά στήν γῆν, ἐνδὸξος καταβαίνεις,
Βασίλισσα να γίνῃ ἐν τῶ ἄμυ.
*Εστὴν ὑπὸ τῆς 'Ιδανικῆς 'Ελευθέρας.
- 425. **Τονόγραφος.**
"Έγινε τέρας μυθικό
πῶς 'Ελληνική,
Κ' ἐμείνατε μπροστά σ' αὐτό
τό θαύμα ἐκστατικό.
"Αμ' τέτοιο θαύμα και ἐγὼ
μπορῶ εὐθὺς να κάνω,
"Αν ἀνεβῶσω μοναχά
τόν τόνον παραπάνω.
*Εστὴν ὑπὸ τοῦ Λουῖν 'Ιακί.
- 426. **Αἵνεγμα δημῶδες.**
Τὸ φεῖδι τρώει τῆ θάλασσα
Κ' ἡ θάλασσα τὸ φεῖδι,

Και σοῦ φεῖδιού τὴν κεφαλή
Φεγγάρι λαμπυρίζει.
*Εστὴν ὑπὸ τῆς Κλεῖδας τοῦ Πόντου.
427. **Ἀστῆρ.**
Νάντικα καταθούν οι
ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
μάτων οὕτως, ὥστε
νάναγινώσκεται: κα-
θέτως ἀρχαία πρωτεύ-
ουσα, ὀριζοντίως, ἀ-
*Εστὴν ὑπὸ τοῦ Κενταύρου.
428-430. **Συμπλήρωσις Φράσεων.**

- 1) — ἐστίν — τις — διὰ —
  - 2) Καί — ὁ — και — καλῶζεται.
  - 3) — ἡ — τῶν — πατρίδος —
- *Εστὴν ὑπὸ τῆς Ἀίας τῆς Καρκίας.
431-435. **Μαγική Συλλαβή.**
Τῆ ἀνταλλαγῇ τριῶν γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς και πάντοτε τῆς αὐτῆς συλλαβῆς, σχηματίζονται ἄλλαι τόσαι λέξεις, πᾶσαι κῶρια ὀνόματα τοῦ αὐτοῦ εἶδους: **ἀδίπω, τρώπις, αὐγή, Ταυρίς, ἀκιννησία**
*Εστὴν ὑπὸ τοῦ Κενταύρου.

436. **Ποικίλη 'Ακροστιχίς.**
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητου-
μένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ
τρίτον τῆς τρίτης και οὕτω καθέτης, σχηματι-
ζουσι ποταμόν!
1, Σάτυρος, 2, Εὐρωπαϊκὸν βασίλειον, 3,
"Όρος τῆς 'Ελλάδος, 4, Μία τῶν Μοιρῶν, 5,
Πόλις ἰσπανική, 6, "Όνομα κύριον, 7, Πρό-
σωπον τῆς 'Αγ. Γραφῆς, 8, Σύζυγος πιστῆ
9, Μέγας ἰχθύς.

*Εστὴν ὑπὸ τῶ "Ερμῶν "Όρανόν
437. **Φωνηεντόλιπον.**
κ - σμεις - κρως - ξῆστ - κρ
*Εστὴν ὑπὸ τοῦ Δο-Ρε-Μί
438. **Γράψω.**
τι
τι
τι
Οἱ ἦν, ἦν, ἦν τι λης τι ἄσσοι Α
τι
τι
τι
*Εστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀνεψιῦ τοῦ Βασιλέως

ΔΥΣΕΙΣ

- 290. "Ιασπις (ή, ἄσπις.) — 291. Βίας-
θάλας. — 292. Λέρος-λερός.
- 295. Ν 294. Δ Δ Φ Ν Η
Ψ Α Ρ Υ Α Λ Ο Σ
Ν Α Ν Ο Σ Μ Ι Ν Ω Σ
Ρ Ο Η Δ Ι Ν Ο Σ
Σ Α Ε Τ Ο Σ
- 295-296. 1. Δρα, Ήρα, ἦρ, ἦν, μήν. 2,
Μήν, ἦν, ἄν, ἄς, ἄλς, ἄλλος, ἔλος, ἔτος. —
297. Νόμισμα 5938 ἀπὸ 6725. — 298.
ΚΙΘΑΡΑ-ΣΜΥΡΝΗ (Κάσος, "ΙσΜαν, ΘαΥμα,
'ΑκΡίς, ΡῆΝος, "ΑΘΗνᾶ.) — 299. 'Αχά-
ριστον εὐεργετήε, νεκρὸν θυματοῖς, — 300.
Τὸ μικρὸν ἐν καιρῶ μέγα ἐστί. — 301. ['Η
λύσις τῆς Μαγικῆς-Εἰκόνος θά δημοσιευθῇ εις
τὴν 'Αλληλογραφίαν τοῦ προτεχοῦς φύλλον.]

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, τὰ Γραφεῖα
τῆς «Διαπλάσεως» μεταφέρονται εις τὴν
ὕπ' ἀριθ. 38 οἰκίαν τῆς οδοῦ Εὐριπί-
δου, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ανταλλάσσω εἰκονογραφήματα ταχυδρομικά
δελτία πανταχόθεν. — Georges Ana-
gnostou, Alexandrie (Egypte) (Γ-58)
Εὐχαριστῶς ανταλλάσσω εἰκονογραφήματα τα-
χυδρομικά δελτία πάσης πόλεως. Ἀπάν-
τησι: ἀσφαλῆς. — Mlle Evangélie Lambri-
naki Aga-Hamam Gulbendji 3, Péra
Constantinople. (Γ-59)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

- Βιβλία τερπνά, μορφωτικά και
ἠθικά, εκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Δια-
πλάσεως τῶν Παίδων».
- Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰ-
κόνες) ἄδτος φρ. 6, χρυσόδετος φρ. 8 (Ὁ-
λίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότη-
τος: ἄδτος φρ. 7, χρυσόδ. φρ. 10.)
- Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκίσκος (25 εἰκό-
νες) ἄδτος φρ. 1,75. Χρυσόδ. φρ. 3,25.
- Τὸ βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς,
φρ. 0,60.
- Εἰς τὴν θάλασσαν! (25 εἰκόνες)
ἄδτος φρ. 1,75. χρυσόδ. φρ. 3,25.
- Τὸ θῦμα τοῦ φθόνου (20 εἰκόνες)
ἄδτος φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.
- Λεώκιμα Μικρῶν Μυστικῶν (25
τετράδια με πῖνακα κ' ἐξώφυλλον) φρ. 3.
"Έκαστον τετράδιον ἰδιαίτερος φρ. 0,15.
- Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ἐδσεβίου, ἄδε-
τον φρ. 1,50.
- Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδτος φρ.
3,50· χρυσόδ. φρ. 5.
- Ἡ Μούσα τῶν Παίδων (ποίηματα)
ἄδτος φρ. 1,50· χρυσόδ. φρ. 2,50.
- Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδτος φρ. 3,50.
χρυσόδ. φρ. 5.
- Παιδικὸι Διάλογοι (Κουρτίδου) Δύο
Σειραί, ἑκάστη τῶν ὁποίων τιμῶται φρ.
1,20. Αἱ δύο ὁμοῦ χρυσόδετοι φρ. 4.
- Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) ἄδε-
τον φρ. 2· χρυσόδ. φρ. 3,50.
- Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἑκα-
στον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ
φρ. 2,50.
- Πρῶτος δ Νικίου (24 εἰκόνες) ἄδτος
φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.
- Ὁ Πυρετιόπωλης (24 εἰκόνες) ἄδε-
τος φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.
- Ἦπερ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδτος
φρ. 3,50· χρυσόδ. φρ. 5.
- Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ
Χρ. Σαμαρτίδου, φρ. 0,60.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμ, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας και ὑπὸ τοῦ Οἰκουμανικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον και χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
και εἶνε προπληρωταί δι' ἔν ετος.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῶ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 10.
Ἐν Ἀθήναις, 30 Αὐγούστου 1903
Ἐτος 25^{ον} — Ἀριθ. 35

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, τὰ Γραφεῖα
τῆς «Διαπλάσεως» μεταφέρονται εις τὴν
ὕπ' ἀριθ. 38 οἰκίαν τῆς οδοῦ Εὐριπί-
δου, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΛΙΝΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια.)

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τεσσάρων
ἐκείνων ἡμερῶν, τὸ πλοῖον ἠναγάζετο
συχνάκις ν' ἀγκυροβολῇ, ἐνεκα τῆς δια-
φορᾶς τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων τὴν ὁποίαν
ἐπέφερον ἡ παλίρροια. Εἰς τὰ διαλείμ-
ματα λοιπὸν αὐτά, ὁ ὑπαρχος κ. Ἐριῶ
με τοὺς δύο ὑποπλοίαρχους ἀπειθάζετο
εἰς τὴν ξηρὰν και ἐπήγαινε νὰ κυνη-
γῆται εἰς τὰ περιχώρα. Ἐσκότῳσαν λοι-
πὸν ἀρκετὰ ζευγάρια ἀγριοκάτσικα. ὡς
και μερικὰ τσακίλια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἤσαν
πλησμονῆ εἰς τὸ δίσκος. Ἐν τῶ μεταξὺ
οἱ ναῦται ἐβγάζαν ἀπὸ τὴν ἀκρογιαλιαν
νυστιμώτατα στρίδιχ και ἐψάρεσαν.

Τέλος, τὸ ἀπόγευμα τῆς 11 Μαΐου,
ὁ «Ἄγιος Ἐνώχ» ἐβόησεν εἰς τὸ ὀρι-
στικὸν τοῦ ἀγκυροβολίου.

Ἡ θέσις τοῦ ἀγκυροβολίου τούτου εὐ-
ρίσκετο εἰς ἀπόστασιν ἐξῆκασίων περι-
που μέτρων ἀπὸ τὸν μυχὸν ἐνὸς ἀσφα-
λοῦς λιμενίσκου, τὸν ὁποῖον ἔλλειον πρὸς
βορρᾶν ὑψώματα θασόφυτα. Ἀπὸ τας
ἄλλας του ἐπιπέδους ὄχθας, αἱ ὁποῖαι
ἤσαν σκεπασμέναι με χλιχιάτικη και ἄλ-
μων, προεξείχον δύο γλώσσαι γῆς, γ-
μάτοι ἀπὸ σκληροτάτους μαυρωποὺς
βράχους. Ὁ φυσικὸς εὐτος λιμενίσκος
ἦτον ἀνοικτός πρὸς τὴν δυτικὴν παρα-
λιαν τῆς λιμενοθάλασσης, ἔμεναν δὲ εἰς
αὐτὸν πάντοτε ἀρκετὰ νερά, ὥστε νὰ
μὴν ἔχη φόβον τὸ πλοῖον νὰ καθῆται
και κατ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς ὄρας τῆς
ἀμπώτιδος. Ἐκτός τούτου, εἰς τὰ μέρη
ἐκεῖνα τοῦ Εἰρηνηκοῦ, αἱ παλίρροια δὲν
εἶνε πολὺ ἰσχυραί. Οὔτε κατὰ τὴν παν-
σέληνον οὔτε κατὰ τὴν νέαν εσλήνην
δὲν παρουσιαζαν διαφορὰν μεγαλητέ-

ραν ἀπὸ δύο ὀργυῖες και ἡμίσειαν με-
ταξὺ τῆς ὑψηλοτέρας και χαμηλοτέρας
βυθομετρείας τῶν ὑδάτων.
Ἡ θέσις ἐκεῖνη ἦτο πρώτης τάξεως
ἀγκυροβολίου. Τὸ
πλήρωμα δὲν εἶ-
χεν ἀνάγκην ν' ἀ-
πομοκρυνθῇ διὰ
νὰ κάψῃ ξύλα. Ἐν
δὲ ποταμάκι, τὸ
ὁποῖον ἔρρεε και
ἐσχημάτιζε πολ-
λας καμπὰς με-
ταξὺ τῶν γηλό-
φων, ἦτο σωστῆ
δεξαμενῆ ποσῆμου
ὕδατος.

Ἐγνωεῖται ὅτι
ὁ «Ἄγιος Ἐνώχ»
δὲν εἶχεν ἀράξη,
διὰ νὰ μείνῃ ἀμε-
τακίνητος ἐκεῖ—
γε ρι ν ἐ ὀπω;
λέγουσι οἱ ναυ-
τικοί. Ὅταν θά
ἐξεκινούσαν αἱ φα-
λακινίδες διὰ νὰ
κυνηγῆσουν κη-
μῖαν φάλαιναν,
εἶτε μετὰ εἰς τὴν
λιμενοθάλασσαν εἶ-
τε ἀπ' ἔξω, γρή-
γορα θά ἔκαμνε
παντὶ διὰ νὰ βοη-
θήσῃ τὸ κυνήγι,
ἐὰν ὁ ἄνεμος ἐφου-
σοῦσεν εὐνοϊκός.

Δύο ἀκριβοῦς
ἡμέρας μετὰ τὸν
κατάπλου, ἐν
τριῖσιονεφάνῃς
ἀπόστασιν τεσσάρων μιλίων πρὸς τὸ
πέλαγος. Εὐκόλοα τὸ ἀνεγνωρίσαν ἦτο
τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον. Ἐμαθάν κατόπιν
ὅτι ὠνομάζετο «Ρέπτων» τοῦ λιμένος
Μπέλφαστ, με κυβερνήτην τὸν Κίγγ,
και ὑπαρχον τὸν Στόκ, τὸ ὁποῖον τότε
μόλις εἶχεν ἀρχίσῃ τὴν ἐκστρατεῖαν
του.

«Ἐσκότῳσαν ἀρκετὰ ζευγάρια ἀγριοκάτσικα.» (Σελ. 273, στ. α')

σῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ και αὐτῶ δὲν ἀπέχε
περισσότερον ἀπὸ δύομισυ μιλια, οἱ Γάλ-
λοι φίλοι μας ἐβλεπν ὄλας τας κινή-
σεις του.
Τὴν φορὴν αὐτὴν, ἡ γαλλικὴ σημαία
δὲν το ἐχαιρέτισε κατὰ τὴν διάβασίν
του.
Ἦσαν ἐκεῖ και ἄλλα πλοῖα, ὑπὸ ἀμερι-

Τὸ φλαινιοθηρικὸν τούτο δὲν ἤθελε,
φαίνεται, ν' ἀγκυροβολῆσῃ πλησίον εἰς
τὸν «Ἄγιον Ἐνώχ», και δι' αὐτὸ διηυ-
θύνθη πρὸς τὸν μυχὸν τῆς λιμενοθάλα-

κανικὴν σημαίαν, τὰ ὅποια ἐδολτα-
τζαρίζαν ἐντὸς τοῦ ὄρου τῆς Μαργα-
ρίτας, ἐκ τούτου δὲ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ
συμπεράνη, ὅτι αἱ φάλαινα δὲν εἶχαν
ἐγκαταλείψει ὀριστικῶς τὰ μέρη ἐκεῖνα.
Ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ κατά-
πλου, ἕως ἐτοῦ δοθῆ εὐκαιρία νὰ ἀρχι-
σοῦν τὸ κυνήγι τῶν φαλαινῶν, ὁ μαστρο-
Καβιδουλίνας, ὁ ξυλουργὸς Φερρούς καὶ
ὁ σιδηρουργὸς Θωμαῆς, συνοδεύμενος
ἀπὸ μερικοὺς ναῦτας, ἐπῆγαν καὶ ἐγκα-
τεστάθησαν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δάτους
διὰ νὰ κίψουν δένδρα. Ἦτο ἀνάγκη ν'
ἀνανεώσουν τὴν προμήθειαν τῶν ξύλων,
τὰ ὅποια ἐχρειάζοντο καὶ διὰ τὸ μα-
γειρεῖον καὶ διὰ τὸν λαμπτικόν τοῦ ἐ-
λαίου τῆς φαλαίνης. Ἡ ἐργασία αὐτὴ
εἶνε σπουδαιότατη, καὶ ποτὲ δὲν τὴν
παραμελοῦν οἱ κυβερνήται τῶν φαλαι-
νοθηρικῶν. Τὴν διηύθουν δὲ θαυμάσια ὁ
Καβιδουλίνας, μολοντί ἡ ζέστη ἦτο
πολλή. Μὴ λησμονήτες οἱ ὄρου τῆς
Μαργαρίτας εὐρίσκειται περίπου ὑπὸ τὸν
εἰκοστὸν πέμπτον παράλληλον, εἰς τὸ
ἴδιον δηλαδὴ πλάτος ὅπου εἶνε τὰ βόρεια
τῶν Ἰνδιῶν καὶ τὸ Σουδάν τῆς Ἀ-
φρικήs.

Τὴν 25 Μαΐου, μίαν ὥραν πρὸ τῆς
δύσεως τοῦ ἡλίου, ὁ καμακιστὴς Καρ-
δέκ, ὁ ὅποιος ἦτο σκοπὸς ἐπάνω εἰς τὸ
δίξυγον τοῦ ἀκατίου (τουρκέτου) εἶδε
πολλοὺς φυσητήρας εἰς ἀπόστασιν δύο
μιλίων ἀπὸ τὸ ἀγκυροβόλιον. Ἐζητοῦ-
σαν, φαίνεται, νερά καταάλληλα διὰ τὰ
φαλαινιδιά τῶν. Ἀπερασίθη λοιπόν,
τὴν ἐπιούσαν ἴαν πρῶτὴ νὰ ἐτοιμαστοῦν
αἱ φαλαινίδες, διότι καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα
βεβαίως θὰ ἐκαμνεν τὰς ἐτοιμασίας τῶν
διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὅταν ὁ κ. Φιλιώλ
ἠρώτησε τὸν πλοίαρχον Μπουρκάρ ἂν ἡ
ἀλιεὶα θὰ ἐγένετο ὑπὸ τοῦς ἰδίους ὄρους,
ὡς εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, ἔλαβε τὴν
ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

— Ὅχι ἀκριβῶς ὑπὸ τοῦς ἰδίους ὄ-
ρους, φίλτατέ μου ἰατρε, διότι ἐδῶ χρε-
ιάζεται περισσοτέρη περισκεψίς. Ἐχο-
μεν νὰ κάμωμεν με θηλυκὰς φαλαίνας,
αἱ ὅποιαι διδουν μὲν περισσοτέρον ἔλαιον
ἀπὸ τὰς ἀρσενικὰς, ἀλλὰ εἶνε καὶ
περισσότερον ἐπιφόβοι. Ἀμα μίαν ἀπὸ
αὐτὰς ἐνόησα ὅτι θέλουσι νὰ τὴν κυ-
νηγήσουν, δὲν ἀργεῖ νὰ φύγη. Καὶ ὅχι
μόνον ἐγκαταλείπει τὸν ὄρον διὰ νὰ
μὴ ξαναγυρῆσει πλέον ἕως τοῦ χρόνου,
ἀλλὰ παρασύρει καὶ τὰς ἄλλας, — καὶ
τρεχάτε τότε νὰ τὰς εὕρετε εἰς τὸν ἀπέ-
ραντον ὠκεανόν!

— Καὶ ὅταν τὰς συνοδεύουν τὰ μικρὰ
τῶν, πλοίαρχε;

— Τότε, εἶπεν ὁ κ. Μπουρκάρ, εὐ-
κολο ἠμποροῦν νὰ τὰς πλησιάσουν αἱ
φαλαινίδες. Ἡ φάλαινα, πρῶ καθεταί
καὶ διασκεδάσει μετὰ τὰ παιγνίδια τοῦ μι-
κροῦ τῆς, εἶνε ἐντελῶς ἀνύποπτος.

Ἦμποροῦν λοιπὸν εὐκολο νὰ τὴν πλη-
σιάσουν μετὰ τὴν βάρκαν καὶ νὰ τὴν πλη-
γώσουν μετὰ τὸ τσαπὶ εἰς τὰ περὶ γύρα.
Ἄν τὸ καμάκι ἀποτύχη ἀρκεῖ νὰ τὴν
καταδιώξουν αἱ φαλαινίδες, ἔστω καὶ
ἂν ἡ καταδιώξις αὐτὴ ἤθελε διαρκέσει
ὥρας πολλὰς. Πραγματικῶς, τὸ φαλαι-
νίδιον σιγῶς σιγῶς ἐπιδραδύνει τὸν ὄρον
του, κουράζεται, ἐξαντλεῖται. Ἐπειδὴ
λοιπὸν ἡ μητέρα του δὲν ἐνοεῖ νὰ το
ἐγκαταλείψει, εὐκολο εἶνε ἡ ἐπιθεσις....

— Ἀλλὰ, πλοίαρχέ μου, δὲν ἐλέ-
γατε πρὸ ὀλίγου ὅτι αἱ θηλυκαὶ εἶνε
περισσότερον ἐπικίνδυνοι παρά αἱ ἀρ-
σενικαί;

— Ναί, κύριε Φιλιώλ, καὶ δι' αὐτὸ
πρέπει ὁ καμακιστὴς νὰ προσέχη πολὺ
μὴ τύχη καὶ πληγώση τὸ φαλαινιδιον...
Ἡ μητέρα τότε γίνεται μακινώδης, ὄρμα
κατὰ τῶν φαλαινίδων, τὰς κτυπᾷ μετὰ
τὴν οὐρανὸν τῆς καὶ τὰς κομματιάσει.
Καὶ συμβαίνει οὕτω σοβαρώτατα δυ-
στυχήματα. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἐδῶ,
εἰς τὰ νερά τὰς Μαργαρίτας, κατὰ τὸ
τέλος τῆς ἀλιείας, συναντῶνται πολυά-
ριθμα ἐνίοτε συντρίμματα λέμβων, καὶ
πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν ἕως τώρα πλη-
ρώσει μετὰ τὴν ζωὴν τῶν ἄφροσύνην
ἢ τὴν ἀδεξιότητα τοῦ καμακιστοῦ!

Πρὶν ἔλθουν αἱ ἐπὶ τῆς πρωΐας,
ἦσαν ἐτοιμοὶ διὰ νὰ κυνηγήσουν τὰ κή-
τη που εἶχαν ἐμφανισθῆ τὴν προηγου-
μένην ἡμέραν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ καμάκια,
τὰς λόγγας καὶ τὰ τσαπιά, ὁ πλοίαρ-
χος Μπουρκάρ, ὁ ὑπαρχος καὶ οἱ δύο
ὑποπλοίαρχοι εἶχαν ἐφοδιασθῆ μετὰ του-
φέκια ἐκσπερονδίζοντα βόμβας, τὰ ὅποια
χρησιμοποιοῦνται πάντοτε τελεσφόρος,
ὅπου πρόβηται ν' ἀγρευθοῦν φάλαιναί
τοῦ εἶδους τούτου.

Εἰς ἀπόστασιν ἡμισίως περίπου μι-
λίου ἀπὸ τὸν λιμενίσκον ἐφαίνετο μίαν
θηλυκὴν μετὰ τὸ φαλαινιδίον τῆς, καὶ αἱ
φαλαινίδες ἐσήκωσαν τὰ παντὰ τῶν διὰ
νὰ τὴν πλησιάσουν χωρὶς νὰ προκαλέ-
σουν τὴν προσοχὴν τῶν.

Φυσικῶς, ὁ Ρωμανὸς Ἀλλοτ εἶχε προ-
πορευθῆ καὶ εἶχε φοδῆσει πρῶτος εἰς ἀ-
πόστασιν ἐπτὰ ὄργων ἀπὸ τὸ κῆτος. Ἡ
φάλαινα ἐφαίνετο ἐτοιμαζομένη νὰ βυθι-
σθῆ, καὶ βεβαίως εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν
φαλαινίδα.

Ἀμέσως ὁ καμακιστὴς Δουκρέ ἐσφεν-
δόνισε τὸ καμάκι του μετὰ τὴν δύναμιν
ὥστε τοῦτο ἐχώθη ἕως τὸ ξύλον του
εἰς τὸ σῶμα τῆς φαλαίνης.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐπλησίασαν καὶ
αἱ τρεῖς ἄλλαι φαλαινίδες, ἐτοιμοὶ νὰ
περικυκλώσουν τὴν θηλυκὴν διὰ νὰ τὴν
δέσουν καὶ νὰ τὴν ρυμουλκήσουν. Ἀλλὰ
κατὰ κακὴν τύχην—καὶ αὐτὸ συμβαίνει
συχνά—τὸ καμάκι ἐσπασε, καὶ ἡ φάλαι-
να μετὰ τὸ φαλαινιδίον τῆς ἐτράπησαν
εἰς φυγὴν.

Ἐρμησαν τότε αἱ λέμβοι πρὸς κατα-

δίωξιν τῶν. Ἡ φάλαινα ἐπῆγαιεν ἐμ-
πρὸς ἐξήντα ἕως ὀγδῶντα ὄργων. Τὸ
φύσημά τῆς.—ὕδρατοι σημπυκνούμενοι
εἰς λεπτοτάτην βροχὴν—ὑφούτο εἰς ὕ-
ψος ὀκτώ ἕως δέκα μέτρων· ἀλλὰ ἦτο
λευκόν, διότι ἡ φάλαινα δὲν εἶχε πλη-
γωθῆ θανασιμῶς.

Ἐν τούτῳ οἱ ναῦται ἐτραβοῦσαν
μετὰ τὸ εἶρε δε τὰ κουπιάτων. Ἐπὶ δύο
ὥρας, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ πλησιάσουν
τόσον ὥστε νὰ κτυπήσουν τὴν φάλαιναν,
Ἦτο εὐκολόν νὰ κτυπήσουν τὸ φαλαι-
νίδιον, ἀλλ' ὁ κ. Μπουρκάρ φρονίμως
ποιῶν δὲν το ἐπέτρεψεν.

Ἡ ἰατρὸς Φιλιώλ, ἐπιθυμῶν νὰ μὴ
τοῦ διαφύγη καρμὶα ἀπὸ τὰς λεπτομε-
ρείας τῆς ἀλιείας ἐκείνης, εἶχεν ἐπιθι-
σθῆ εἰς τὴν λέμβον τοῦ κυβερνήτου.
Καὶ αὐτὸς συνεμερίζετο τὸς συγκινήσεις
τοῦ κυνηγητοῦ τοῦ ἐκαμνεν, καὶ ἐξέ-
φραζε τὸν φόβον του μήπως κουρασθῶν
οἱ σύντροφοί του πρὶν προφθάσουν νὰ
πλησιάσουν τὸ ζῷον.

Ἡ φάλαινα ἐρεύγε διαρκῶς, βυθι-
ζομένη καὶ πάλιν ἀναραιομένη μετὰ τινα
λεπιά. Δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν
λιμενίσκον,—μόλις τρία ἢ τέσσαρα μί-
λια— καὶ τώρα πάλιν ἐπλησίαζεν. Ἐ-
φαίνετο μάλιστα ὅτι ἠλαττοῦτο ἢ ταχύ-
της, διότι τὸ μικρὸν τῆς δὲν ἔμενε πλέον
πολὺ ὀπίσω.

[Ἐνεταί συνέχεια]

Ν. ΠΟΡΙΑΤΗΣ

ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΟΥ ΤΣΟΠΑΝΗ

Πόσα πράγματα βλέπει ὁ ἄνθρωπος,
ὅταν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν τακτικὸν κύκλον
τῆς καθημερινῆς ζωῆς του, μετὰ ἄλλους
λόγους ὅταν ταξιδεύῃ!

Δι' αὐτὸ εἶνε τόσον εὐχάριστα τὰ
ταξίδια, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶνε. Κά-
μνον ἐκεῖνον που ταξιδεύει νὰ παρα-
τηρῇ καὶ νὰ σημειῶνῃ εἰς τὴν μνήμην
πολλὰ πράγματα ἐντελῶς πρωτοφανῆ δι'
αὐτόν, πραγματὰ που κάμνουν ἐντὸ
πυλιν εἰς τὴν ψυχὴν του. Ὁρφεύεται καὶ
διδάσκειται μετὰ τὰ ταξίδια, ἐν ᾧ συγ-
χρῶνως διασκεδίζει. Καὶ μένουν πάντο-
τε ζωηρὰ αἱ ἀναμνήσεις τῶν ταξεί-
διων.

Εἶχα ὑπάγη πρὸ δύο μηνῶν εἰς ἓνα
νησάκι τοῦ Αἰγαίου. Ἐβγήκα νὰ κάμω
περίπατον πρὸς τὸ μικρὸ βουνὸ τοῦ
νησιοῦ καὶ ἐκεῖ εἶδα ἓνα τσοπάνην που
ἔδρασε τὰ ἀρνιά του. Ἐνα ἀρνάκι ἦτο
τυλιγμένον μετὰ ξένην προδιάν, ἡ ὅποια
ἦτο στερεὰ δεμένη μετὰ σπάγον ἐπάνω
εἰς τὴν ἰδικὴν του. Ἠπόρησα πολὺ διὰ
ἠρώτησα τὸν τσοπάνην τί ἐσήμαιεν αὐτὸ
τὸ μασκάρωμα τοῦ ἀρνιοῦ. Ὁ καλὸς
τσοπάνης— ἓνας φέρος ἐκεῖ μετὰ ἄσπρα
ὠραία γένεια—μου διηγήθη τὴν ἱστο-
ρίαν τοῦ μικροῦ ἀρνιοῦ. Καὶ σὰς τὴν
διηγοῦμαι καὶ ἐγώ:

— Μπέ! μπέ! μπέ! — ἐφώναζε

μὴ μέρη τὸ ἀρνάκι πολὺ λυπητερά, καὶ
αἱ φωνῆς τοῦ ἐσήμαιεν εἰς τὴν γλώσ-
σαν τῶν ἀρνιῶν: «᾿Ω! τί θὰ γίνω; τί
θὰ κάμω τώρα; Ἐλα, μητέρα, σὲ πα-
ρακαλῶ, ἔστὸ ἀρνάκι σου τὸ μοναχό!»

Ἀλλὰ ἡ μητέρα του, ἡ προδιάν δὲν
το ἄκουε νὰ ἐλθῆ. Ἦτο πεθικμένη. Καὶ
τὸ καϊμένο τὸ ἀρνάκι ἦτο λυπημένον
χωρὶς τὴν καλὴν τὴν μητέρα, καὶ ἐτρι-
χην δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια του, ἰδίως
ὅταν ἐδρασε ὅλα τὰ ἄλλα ἀρνιά εἰς τὸν
κάμπον νὰ παίζον μετὰ τὰς μητέρας τῶν
τόσον εὐχάριστῶν. Τί εἴμποροῦτε νὰ
γίνῃ; τί νὰ κάμῃ;

— Μπέ! μπέ! μπέ! — ἐφώναζε
μετὰ τὴν χουδρῆτηρ φωνὴν τῆς καὶ μίαν
προδιάν, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς
στάνης. Καὶ αἱ φωνῆς τῆς ἐσήμαιεν:
«᾿Ω! τί θὰ γίνω; ᾿ὦ! τί θὰ κάμω;
Ἐλα, ἀρνάκι μου, γύριτε πίσω ἔστὸ
μανουλά σου!»

Ἡ προδιάν αὐτὴ εἶχε χάσῃ τὸ
δικὸν τῆς ἀρνάκι. Τὸ εἶχαν πάρῃ ἀπὸ
κοντὰ τῆς, τὸ εἶχαν σφάξῃ... Καὶ
ἡ καϊμένη ἡ προδιάν ἐκλίσε λυπη-
μένη, ἰδίως ὅταν ἐβλεπε τὰς ἄλλας
προδιάνες εἰς τὸ λεϊβάδι νὰ παίζον
εὐχάριστῶς μετὰ τὰ μικρὰ τῶν. Ἀλ-
λά τί ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ;

Ὁ καλὸς ὁ τσοπάνης ἐκαμνε τὸν
γυρὸν του εἰς τὸ ποίμνιόν του. Καὶ ἐ-
λυπήθη καὶ αὐτὸς ὅταν εἶδε τὴν προ-
διάν τὸσον λυπημένην χωρὶς τὸ ἀρ-
νάκι τῆς, καὶ λίγο παρα-πέρα τὸ ἀρ-
νάκι χωρὶς τὴν μητέρα του. Ἐτρεφθῆ
νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα ὅσον ἦτο δυ-
νατὴν.

Κυρὰ-προδιάν, εἶπεν, ἔλα ἐδῶ,
καὶ πάρε νὰ περιποιηθῇ αὐτὸ τὸ ἀρνά-
κι σάν νὰ ἦτον τὸ δικὸ σου.

Καὶ ὕστερα ἐπῆγε ἔστὸ ἀρνάκι καὶ
εἶπε:— Καϊμένο ἀρνάκι! ἡ μητέρα σου
ἐφυγε καὶ πάει... δὲν ὑπάρχει πια.
Ἐλα λοιπόν, νὰ γίνῃς τὸ ἀρνάκι αὐτῆς
ἐκεῖ τῆς προδιάνης ποῦ εἶνε πολὺ κα-
λὴ, καὶ θὰ σε ἀγαπᾷ πολὺ.

Τὸ ἀρνάκι, ὅταν τὴν ἐπλησίασε, τῆς
ἐκαμε πραγματικῶς ἄπειρα χάδια. Ἀλ-
λά ἡ προδιάν οὔτε ἐγύρισε νὰ το
κυντάξῃ. Ἐφώναζε, καὶ ὄλο ἐφώναζε
καὶ ἐζητοῦσε τὸ δικὸ τῆς ἀρνάκι.

Ὁ τσοπάνης κατ' ἀρχὰς δὲν ἤξευ-
ρε καὶ αὐτὸς τί νὰ κάμῃ. Ἀλλὰ κα-
τόπιν, ἀφοῦ ἐσκέφθη ὀλίγον, εἰρήκε τὸ
φάρμακον.

Ἐπῆγε καὶ ἔφερε τὴν προδιάν τοῦ
ἀρνιοῦ, καὶ τὴν ἐτόλιξε γύρω εἰς τὸ
κορμί τοῦ ζωντανοῦ ἀρνιοῦ. Ἐπειτα ἐ-
κλίσε ἔστὸ στάνη τὴ λυπημένη προδι-
άν μαζί μετὰ τὸ λυπημένον ζωντανὸ ἀρ-
νάκι. Δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, καὶ ἡ προ-
διάν ἀρχισε νὰ μυρίζεται τὴν προδιάν
τοῦ ἰδιοῦ τῆς ἀρνιοῦ. Καλέ, τὴν ἐγνώ-
ριζε! Ναί, ἦτον ἡ προδιάν τοῦ παιδιοῦ
τῆς, τὴν ἐγνώριζε πολὺ καλὰ! Καὶ αὐ-

τὸ τῆς ἦτον ἀρκετό· τί τὴν ἐμίλε ἂν
δὲν ἦτο τὸ κεφαλάκι τοῦ παιδιοῦ τῆς,
καὶ ἡ οὐρίτσα του καὶ τὰ ποδαρικά
του! — ἀρκετὸν ὅτι εἶχεν ἐμπρὸς τῆς τὴν
προδιάν τοῦ μικροῦ τῆς, καὶ δὲν ἐσκοτί-
ζετο διὰ τὰ λοιπά.

Δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, καὶ τὸ
μικρὸ ὄρνεν ἀρνάκι ἐγίνε τὸ ἀγαπη-
μένον τῆς προδιάνης, ἡ ὅποια δὲν ἐν-
νοῦσε νὰ το ἀποχωρήσῃ.

Ὅσον, τὴν περκαμένην ἐδομίδα,
ἐξελκῆξῃ εἰς τὸ ἴδιον νησάκι, δὲν πα-
ρέλειψῃ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ
τὸν τσοπάνην.

— Τί γίνεταὶ τὸ ἀρνὶ μετὰ τὴν ξένην
προδιάν; τὸν ἠρώτησα.

— Ἄ! τώρα πια τοῦ τη βγάλαμε,
μοῦ ἀπήντησε. Ἡ προδιάν το ἀγαπᾷ
καὶ χωρὶς τὴν ψεύτικη προδιάν.

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΛΕΡΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 77ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τὴν 11 Ἰανουαρίου 1903 πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ε. ε. δημοσιευθειῶν 224 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἐμπροσθέντως ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρεθέσεως ἀριθμὸς, ὁ συνοδεύμενος ἀπὸ τοῦ ε, δηλοῖ τὸ ποσοτὸν τῶν ἀπονεμομένων ἐκάστῳ Εὐδότημον.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (16 ἐτῶν καὶ ἄνω)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐσμερλάδα, 210 [9E].
- ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰωάννης Γ. Βλαχάκης, 206 [9E].— Πάλλουσα Καρδία, 175 [7E].— (Ὁ Σίβ, ἔχων λύσεις 189 [9E] καὶ ὁ Χωλὸς Διάβολος, 181 [8E] τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὸς ἦδη Β' Βραβεῖου ὁ μὲν εἰς τὸν 74ον Διαγωνισμὸν, ὁ δὲ εἰς τὸν 69ον.)
- ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βολιώτικο Κρατὶ, 168 [7E].— Ἀθῶν Κερδὶς, 145 [6E].— Πέα, 144 [6E].— (Τὸ Πλοῖον τοῦ Δουδάβου, 162 [7E] τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὸν ἦδη Β' Βραβεῖου εἰς τὸν 69ον Διαγωνισμὸν.)

- ΕΒΛΙΝΟΣ: Δημήτριος ὁ Φιληρέας, 141 [6E].— Πικτεροῦ Παρών, 136 [6E].— Κλείς τοῦ Πόντιου, 135 [6E].— Κερκυραϊκὴ Νύξ, 133 [6E].— Ἀρῶ: τοῦ Κάμπου, 127 [5E].— Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, 114 [5E].
- ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΗΙΑ: Πειραικὴ Νύξ, 89 [4E].— Ζημιόγατα, 76 [3E].— Παρήγορος Ἄγγελος, 67 [3E].

ΜΕΣΙΑΙΑ ΤΑΞΕΙΣ (12 ἕως 15 ἐτῶν)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νήτος τῶν Φαιάκων, 209 [9E].
- ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰπποκρίτου τοῦ Μεσαίωνα, 202 [9E].— Πύργος Ἀιγῆ, 193 [8E].
- ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἄσπρον Ἰου, 182 [8E].— Αἰγυπτιακὴ Μούσα, 169 [7E].— Ἐρμῆος Σαχάρ, 168 [7E].— (Ὁ Κερδιονώστης, 169 [7E] τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὸν ἦδη Β' Βραβεῖου εἰς τὸν 73ον Διαγωνισμὸν.)
- ΕΒΛΙΝΟΣ: Ἀδελφὸς Κίτενερ, 147 [6E].— Κέδρος τοῦ Λόβου, 130 [5E].— Σιών, 126 [5E].— Ποῖος Ἐίμας, 104 [4E].— Πικραμένη Καρδούλα, 102 [4E].— Λέων τῆς Χαριτωθείας, 97 [4E].— Μικρὰ Ἀσθόβου, 95 [4E].— Ὡραία Τουρλίς, 90 [4E].— Πεπωμένον, 89 [4E].— Κερκυραϊκὸ Ροζάκιον, 84 [3E].

- ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΗΙΑ: Παιδικὴ Χαρά, 81 [3E].— Κερκυρμένο: Θησαυρό, 77 [3E].— Σπίθις Τίνα, 76 [3E].— Ἀγροκάτιστο, 73 [3E].— Ἄγγελος Χαρῆς, 67 [3E].— Πράσινο Χαβίρι, 62 [2E].— Ραφαὴλ Α. Ραφαήλ, 61 [2E].— Ὁρέστης Ἀνδερμάγειρος, 58 [2E].— Ἀδῶν, 51 [2E].— Τζάμος Ἀνακατωμένος, 55 [2E].— Δόξα τῆς Ἑλλάδος, 54 [2E].— Φίλη τῶν Καλῶν, 54 [2E].— Νεαρὰ Ὑπαρξίς, 47 [2E].— Κουκουναροβρεμμένος, 47 [2E].— Μεγαλοπερηγὴ Φύσις, 45 [2E].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω)

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δημ. Β. Βελσαμίδης, 171 [7E].
- ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κόκκινος Κρίνος, 168 [7E].— Εὐαγγελὶς Φ. Κυθωνάκη, 164 [7E].— (Τὸ Ἀουλοῦδι τῆς Κερδίας, ἔχων λύσεις 165 [7E], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχερὸν ἦδη Β' Βραβεῖου εἰς τὸν 73ον Διαγωνισμὸν.)
- ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λέων τῶν Ἰνδιῶν, 162 [7E].— Ἀἱ Λάτρ τῆς Νεαπόλεως, 150 [6E].— Ἀτρώλητος: Ἐξερσυνήτης, 120 [5E].
- ΕΒΛΙΝΟΣ: Ἀλέξιος τοῦ Ἀπειροῦ, 89 [4E].— Χειμωνιάτικος Ἥλιος, 89 [4E].— Ἀετός τῆς Δίφης, 88 [4E].— Παλλάς, 82 [3E].— Πύργος τοῦ Βιρνεῖου, 77 [3E].— Ἐνδοξὸν Μεσολόγιον, 62 [2E].
- ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΗΙΑ: Ἄθος τοῦ Σολομοῦ, 55 [2E].— Παναγιότης Χ. Γεωργιλάδης, 48 [2E].

- ΒΕΣΤΙΛΙΑΝ ΠΟΙΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις, ἀναμιξῆ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ ἐξῆς: Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης, 40 [E].— Αἰγαλὸς Μεθίωνα, 29 [E].— Ἄθος τῆς Ἀλόγης, 5.— Ἄσπρο Τριαντέφυλλο, 6.— Ἀστὴρ Μοραίνης, 8.— Ἄστρο τοῦ Πηλοῦ, 23, [E].— Γέρον Κροῦγερ, 10.— Ἑλληνίς, 18.— Ἥλιος τῆς Νυχθὸς, 6.— Καμαρωμένον Λολλυδάκι, 2.— Κουσαντανιανὸς Χαλδῆς, 11.— Κρῆσις, 19.— Κορδέλα, 21.— Κροκόδειλος, 8.— Κυνηγιεὶς Ἀστὴρ, 39, [E].— Ἄστὴρ τῆς Ἀθήνης, 17.— Λιανὸν Κρίνον, 5.— Ἄστρο τοῦ Γάνου, 6.— Μαλλιαρὸς, 23 [E].— Μικρὸς Βιολεττῆς, 35, [E].— Νύμφη τοῦ Σηκουάνης, 8.— Ὀλύμπιος Ἄγων, 5.— Ὀράτιος Κόκλος, 16.— Παμφύλλος Κόλπος, 29, [E].— Πορτοκάλι τῆς Σπέρτης, 2.— Ριγολέττος, 27, [E].— Ρίον νὰ λὰ Πάτα, 4.— Τύλλος Ὀστειλλίος, 7.— Υἱὸς Κεραλλήνης, 17.— Φερνάνδος Πά, 18.— Φύλλος, 19.— Χερσομένη Καρδούλα, 4.— Κωνσταντ. Χριστοδούλου, 20.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. (Συνέχεια)

12 Αυγούστου.

«Όχι, νά με συγχαρήτε, διότι όλα επήγαν τόσο θαυμάσια. Όσον δεν έτολμουσα νά το ελπίσω. Έστρεμα φοβερά τον ιατρόν Πρέσκωτ. Είπε τόσο ειρων, άμα πάρη κανένα 'ς τό χέρι! Και όμως, κυρία Φάγγ, αντί νά με επικρίνη, με συνεχάρη έμπρός εις όλον εκείνον τό τον κόσμον, δηλαδή τούς κυρίους έφρούρους, τούς μπαμπάδες και τές μαμάδες και τά παιδιά των! Όλοι οι κάτοικοι του Ουίξ ήσαν παρόντες, κ' εγώ δεν ήξεύρα πού νά κρυφθώ ένφ' ό ιατρός έλεγε, άφού ώμίλησε διά τας προόδους των μαθητών μου:

« — Πολλοί άνθρωποι εισέρχονται εις τό διδασκαλικόν στάδιον άπλως και μόνοι με τον σκοπόν του κέρδους, ή διότι δεν εύρίσκουν τίποτε άλλο καλλίτερον νά κάμουν· και είνε ευτύχημα, όταν κάπου-κάπου εύρίσκεται και μία διδασκάλισσα όπως αυτή έδω, ή οποία άφιερωτάι ψυχή τε και σώματι εις τό έργον της. Ό Θεός άς ανταμείψη τούς κόπους της!»

« — Άμήν, είπεν ό κ. Άπλεμπή με την ως βαθυφώνου φωνή του.

«Έξαφνα ήλθεν εις τον κ. Ίωβ Φέτυπλας ή έμπνευσις νά σηκωθί και αυτός και νά ειπή μερικάς λέξεις.

« — Άγαπητοί μου άδελφοί, άνέκραξε χωρίς νά τραυλίση· κατόπιν δέ, σκεπτόμενος ίσως ότι δεν έπρεπε ν' άρχιση έτσι τό λογύδιόν του, έστάθη άφωνος έν όλόκληρον λεπτόν της ώρας, ένφ' ό Ίερειάς τον έτραβούσεν από τό ρουχό του διά νά μήν τον άφήση νά όμιλήση.

« — Άγαπητοί μου γείτονες, επανέλαθεν επί τέλους, και πάλιν εισώπησε, διότι τό μοθηρόν βλέμμα και τό ειρωνικόν μειδίωμα του κ. Ευγενίου Πάλμερ, πού έστέκετο άπέναντί του, τον έκαμν. νά τα χάση.

« — Χέμ! έπεθύμουν... Χέμ! δεν επεθύμουν, δεν είχα τον... τό... τό... τον σκοπόν... νά... νά... νά... Χέμ!

«Και έμεινε πάλιν βωδός.

«Ήτο φοβερόν τό βασανιστήριον, και δι' αυτόν και διά τούς άκρατάς του. Έκαμε λοιπόν ό δυστυχής μίαν άπελπιστικήν προσπάθειαν.

« — Είχα σκοπόν νά κάμω μερικάς παρατηρήσεις, αλλά... αλλά φρονώ ότι δεν υπάρχει λόγος νά γίνη καμία παρατήρησις.

«Και εκάθησε σκουπιζών τας σταγόνας του ιδρώτος που έστόλιζαν τό μέτωπόν του. Ό άδελφός του ήτο τόσο κόκκινος και τόσο έντροπισμένος όσον

ό κ. Ίωβ. Τους λυπούμαι εκ καρδίας και τούς δύο.

«Είπα εις τον κ. Πάλμερ, όταν ευρηκα την ευκαιρίαν, ότι τον είχα κατάρτη επίτηδες τόσο άτενώς διά νά τον κάμη νά τα χάση.

« — Μπα! μου άπήντησε με τό άθώτερον ύφος πού ήμπόρεσε νά υποκριθί. Ένα βλέμμα δικό μου έχει λοιπόν τόσην δύναμιν!.. Άδύνατον νά το πιστεύσω.

«Άβριον είνε ή σειρά της Ξένης Γαλιδίνε· ελπίζω ότι οι κύριοι έφοροι θα φανούν επιεικείς προς αυτήν, διότι και αυτή κατέβλεν όλας τας προσπαθείας της διά νά τους εύχαριστήση.

«Άκόμη μίαν ήμέραν έχομεν σχολείον, και έπειτα θά με ξαναδήτε, κυρία Φάγγ. Θα λυπηθώ πού θά χωρισθώ από τά μαθητούδια μου· μ' αγαπούν πολύ έδω, σάς βεβαιώ, και τουλάχιστον κανείς δεν με κατηγορεί, όπως εις της γιαγιάς, ότι «ζω από τές πλάτες των άλλων.»

«Α! αν ήτο δυνατόν νά κατοικήσωμεν άλλού, με τον πατέρα μου και με τούς άδελφούς μου! Άλλά πώς νά το κατορθώσωμεν, αφού είμιθα τώρα πτωχότεροι παρά πριν; Θα μου είπητε ότι ό μπαμπάς ήμπορεί νά γίνη πλούσιος από τό σημερινόν έως τό αύριον· αλλά αυτό είνε τόσον όλίγον πιθανόν ώστε ούτε θελω νά το σκεφθώ. Ένθυμούμαι άλλως τε τό λόγιον πού μου είπατε: «Όποιος δεν περιμένει τίποτε από τό μέλλον, αυτός δεν άπογοητεύεται ποτέ.»

«Έδω τελειώνει τό ημερολόγιόν μου· δεν είμπορώ νά το τελειώσω καλλίτερα παρά με αυτά τά σοφά λόγια. Έν τούτοις, θά σας είπώ εις τό αύτι ότι έχω ένα μεγάλο σχέδιον διά τό έρχόμενον σχολικόν έτος. Ό κ. Πάλμερ, πού έχει χρήματα άφθονα, μου έπρότεινε νά συνεταιρισθώ μαζί του διά νά ιδρύσωμεν μίαν ανωτέραν σχολήν εις τό Κιμπασέτον. Έγώ θά καταβάλω τον κόπον μου και τας όλίγας γνώσεις που έχω εκείνος, με τά διπλώματά που έχει, θά είνε ό διευθυντής, και θά επιβαρυνθί προσέτι με όλα τά απαιτούμενα έξοδα.

Τί φρονείτε, κυρία Φάγγ; Έτσι, δεν θ' αφήσω πλέον την μαμμά, ένφ, αν συμβή διαφορετικά, θά επιστρέψω κατά τά φαινόμενα εις τό Ουίξ, διότι τά όλίγα μου κερδιζω αυτού μās είνε άπαραίτητα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

ΑΠΗΝ ΠΡΟΤΑΙΣ ΓΑΜΟΥ

Ό κ. Πάλμερ είχε κάμη λόγον εις την Αιμιλιάν νά ιδρύσουν από κοινού έν ανώτερον σχολείον εις τό Κιμπασέτον· αλλά όταν ήλθεν ή στιγμή της εκτελέσεως, ήλλαξεν αίφνης γνώμη και άνεχώρησε διά νά κάμη πολύμηνον ταξείδιον άνά την Ευρώπην. Έπομένως,

δεν έμεινε εις την Αιμιλιάν άλλη διέξοδος παρά νά επιστρέψη εις τό Ουίξ, όπου εξηκολούθησε νά διευθίνη, επί έν έτος ακόμη, τό σχολείον της κοινότητος με επιτυχία όλον άυξούσαν. Μετέθε κατόπιν εις τό Πονοσσάκ, όπου εξεπλήρωσε τά καθήκοντα της διδασίσης επί έν ακόμη έτος.

Έν τώ μεταξύ έμελετούσε διά νά δώση εξετάσεις διά τό δίπλωμα της διδασκαλίσης. Όταν ήλθεν ό καιρός, εξητάσθη και επέτυχε λαμπρότατα.

«Υποθέτω ότι αυτός ό καιρός, πού έπέρασε έτσι, δεν ήτο πολύ κακός δι' έμέ, είπεν εις τον φίλον της Κάρολον μίαν έσπέραν του Αυγούστου του δευτέρου έτους, αλλά θά ήμουν πολύ εύχαριστημένη, αν έμεινα κοντά 'στη μαμμά...»

«Δεν έχασατε τίποτε, άπήντησεν ό Κάρολος με άπότομον ύφος, τό όποιον δεν εσυνήθιζε καθόλου. Ό κ. Πάλμερ θά επιστρέψη μετ' όλίγας ήμέρας. και τό φθινόπωρον θά είσθε ή διευθύντρια του σχολείου του, έγώ σάς το βεβαιώνω!

Πραγματικώς, όταν ό κ. Πάλμερ, επιστρέψεν από τό ταξείδιόν του έκαμε πάλιν λόγον εις την Αιμιλιάν διά τό παλαιόν του σχέδιον και αυτή έδέχθη την προσφερομένην θέσιν, πολλοί γονείς έστειλαν εις τό νέον σχολείον τά παιδιά των, διότι ήσαν καταγοητευμένοι από τό λαμπρόν έξωτερικόν και την εύγλωττίαν του «Κυρίου Διευθυντού».

«Άλλοι όμως τά έστειλαν μόνον εξ αίτίας και χάριν της Αιμιλίας. Ήλθον όλόκληροι ομάδες μαθητών από τό Ουίξ και από τό Πονοσσάκ ακόμη. όπου είχεν άποκτήσει μεγάλην φήμην και υπόληψιν ή νέα διδασκάλισσα· κατόπιν ήλθε μία συντροφία παιδιών από την κοινότητα του Γιωχανέτου όπου δεν ήτο πλέον ή Ξένη. Προσετέθησαν μάλιστα και μερικά πρώην μαθήτριά της μίς Λαίχημπόντου, ή οποία είχεν άποσυρθί από την καθηγεσίαν πρό ενός ήδη έτους, αφήσασα έλευθέραν την θέσιν της εις τούς έχοντας τά προσόντα και την ικανότητα νά την αντικαταστήσουν.

Μικρότερη μαθήτριά από όλας ήτο ή Λούση Πόουτ, την όποιαν ό θεϊός της Ίωβ έμελλε νά φέρη κάθε πρωί εις τό σχολείον και νά έρχεται νά την παίρνη τό βράδυ. Η Λούση έσυμφωνήθη νά τρώγη τό μεσημέρι εις του πλοίαρχου Χώβ. Και ήτο μεγάλη εύκολία αυτό, διότι δεν ήτον όλίγη ή άπόστασις από τό χωρίον Ουίξ· εκτός τούτου ή Λούση ελάτρευε «την δασκαλίαν της», και διά νά γίνη άρεστός εις την μίς Αιμιλιάν θά έκαμνεν ακόμη μεγαλύτερας θυσίας ό κ. Ίωβ Φέτυπλας!

Την ήμέραν άκριβώς πού ήνοιγε τας πύλας του τό ανώτερον σχολείον του

Κιμπασέτου προς την μαθητιώσαν νεολαίαν, ό Κάρολος Πρέστων εισήρχετο ως πρώτος γραφεύς εις τό γραφείον του δικαστού κ. Δίνιγγκαν, προς μεγάλην δυσαρέσειαν της Αιμιλίας, ή οποία δεν ήθελε νά έννοήση ότι αυτό ήτο πράγματι έργον φρονήσεως εκ μέρους του νέου. Βεβαίως ό Κάρολος θά έπρωτιμούσεν έκτόν φοράς νά εξακολουθήσει τας σπουδάς του εις τό Πανεπιστήμιον όπου τόσο προώδειεν· άλλ' είχεν ήδη αναγκασθί νά δανεισθί από ένα φίλον τά χρήματα τά όποια τώ έχρησάσθησαν διά νά περάσει τό δευτερον έτος της φοιτήσεως· διότι τά χρήματα τά όποια είχε κερδίσει ως διδάσκαλος εις τό δημοτικόν σχολείον του Κιμπασέτου δεν είχαν άρκήσει, είχε δέ ό Κάρολος άρκετήν γνώσιν ώστε νά μη θέλη νά συναψη βαρύτερα χρέη.

«Όχι, άπεκρίνετο εις τας διαμαρτυρίας της Αιμιλίας, θά έπερίμενα άλλώς πολλά έτη έως ότου δυνηθώ νά έξοφλήσω όσα όφείλω, ένφ, έντός δύο έτών, θά είμαι δικηγόρος και θά κερδιζω έντίμως τά προς τό ζήν.

Η διαρκής άποτυχία του κ. Φρειδερίκου Χώβ εις τας επιχειρήσεις του συνετέλεσεν όχι όλίγον διά νά τον πείσει νά λάβη αυτήν την θαρραλείαν άποφασιν. Εις μάτην όλοι οι γνώριμοί του τον συνεβούλευαν νά μείνη εις τό Πανεπιστήμιον, όπόθεν θά εξήρχετο με λαμπρόν μέλλον ένώπιόν του· τό παράδειγμα του άνδρός εκείνου, όστις, με τόση προτερήματα, με τόση παιδείαν με τόση ικανότητα, δεν κατώρθουε νά κερδίσει τον έπιούσιον άρτον της οικογενείας του, τον άπέτρεψε από του νά παρσυρθί υπό φιλοδόξων όνειρών.

«Έτσι θά καταντούσα! είπε.

Και ήρχισε νά μελετᾷ μόνος του και άκούρατος τά νομικά βιβλία.

Ό πλοίαρχος Χώβ δεν ήθέλησε νά τον αφήση νά κατοικήση· άλλου παρά εις τό σπίτι του. Έπομένως ή Αιμιλία τον έβλεπε καθ' έναστην· αλλά του έφέρετο ψυχρά επί όριστόν διάστημα, και αυτός άφ' έτέρου κάπως έδυσκολεύετο νά την συγχωρήσει, διότι εξώδειεν άφειδώς τον καιρόν της και τούς κόπους της εις την ύπηρεσίαν του κ. Πάλμερ.

(Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΔΑΚΤΙΑΝΗΣ (Κατά τό άγγλικόν της Σοφίας Μάρι)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

— Ποταμάκι μου γοργό Στάσου... νά τα είπούμε: Με τό βήμα μας άργό Δεν θά κουραστούμε.
— Είνε μάννα μου ή πηγή Που αιώνια τρέχει: Τό παιδί της εις τη γή Τρέχοντας, άντέχει!
I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

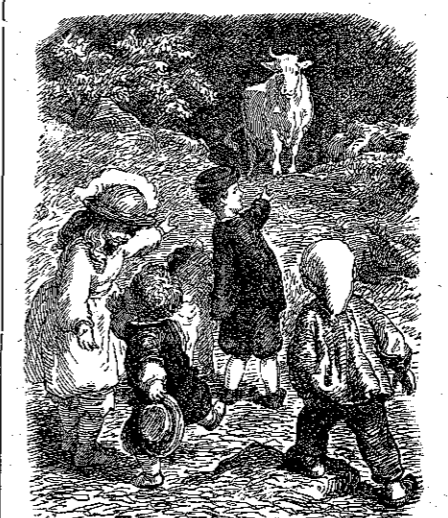
Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΓ'.

—Δίν θ'άνε καλό χωρίς ψωμί τό ψήρι, λέγει ή δεσποινίς Κική.

— Και χωρίς μουστάρδα, προσθέτει ό πλοίαρχος.

«Μία ώραία άσπρη άγελάδα.»

— Έγώ, λέγει ό Μπέμπης, δεν την αγαπώ, την μουστάρδα· τσούζει 'ς τό στόμα· και δεν μ' άρέσει τό ψωμί.

Ό Μπέμπης, άμα είδε πως εμαγείρευε ό Παυλης, άμέσως επήρε θάρρος. Ό Παυλης, ύστερα από τον Λουλου, ήτον τώρα ό καλλίτερός του φίλος.

«Έξαφνα ό πλοίαρχος τινάζεται επάνω. Διότι πάλιν άκουσε τό μούγγρισμα που έρχεται από τό δάσος.

— Ό λέων! λέγει, ό λέων!

— Καλέ, δεν είνε λέων! λέγει ό Παυλης, είνε άγελάδα!

Η ναυαρχίνα δεν κατορθώνει νά κρατηθί σοβαρή. Χάχανα, έντελως ακατάλληλα εις τοιαύτην στιγμήν, ξεσπούν από τά χείλη της. Ό πλοίαρχος Γιαννάκης δυσαρεστείται λιγάκι, αλλά, επειδή κατά βάθος δεν του κακοφαινεται πού είνε άγελάδα και όχι λέων, συντάσσεται με την γνώμη του Παυλη.

Νέον μούγγρισμα άκούεται, και αύτην την φοράν πολύ κοντά.

— Ναί, ναί, λέγει ό Μπέμπης· καλέ, τή γνωρίζω, είνε ή φωνή της άγελάδας που κάνει τό γάλα!

Και είνε ένθουσιασμένος ό Μπέμπης, διότι θά φάγη γάλα...

Όλον τό πλήρωμα στρέφει, και νά! κοντά 'ς την άκρα του δάσους μία ώραία άσπρη άγελάδα, προχωρεί με άργά βήματα και με περιέργον ύφος.

Τό χέλι λησμονείται. Τά παιδάκια τρέχουν νά φθάσουν τό ζών που έπήραν για λέοντα· αλλά μόλις τα βλέπει νά πλησιάζουν, ή άγελάδα στρέφει, τό βάζει 'ς τά πόδια, και χάνεται άμέσως μέσα 'ς τά πυκνά δενδράκια προς μεγάλην δυσαρέσειαν του κυρίου Μπέμπη.

— Αυτή βέβαια, είνε άγρια άγελάδα, λέγει ό πλοίαρχος· τό βλέπεις, Παυλη, φοβάται τούς ανθρώπους.

— Άδιάφορον, λέγει ή Κική, πρέπει νά την βρούμε, και θά την ήμερέψωμε.

—Κ'εγώ θά την καβαλλικεύω νά πηγαίνω περίπατο, λέγει ό κύριος Μπέμπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ'.

Ένώ τραβούν τον δρόμον των διά νά εύρουν την άγελάδα, τά παιδάκια βλέπουν εμπρός των, μέσα εις ένα χωράφι με σιτάρι, ένα γίγαντα, ένα δράκον ίσω, με τή χερία του ανοικτά διά ν' άρπάξη ίσως, κάτι τί που δεν το βλέπουν. Ευτυχώς ό γίγαντας έ-

«Ένα γίγαντα, ένα δράκον ίσως.»

χει άλλου γυρισμένα τά μούτρα του. αλλά, αν ήτον δράκός! Οί δράκοι, μπορεί νά έχου μάτια και 'ς τη βάχι των... Όπωσδήποτε δεν πρέπει νά χασομερούν, αλλά νά το βάλουν 'ς τά πόδια και νά κρυφθούν.

(Έπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 4

— Διχτή θυμάσιος; — Διότι 4 είναι τα σημεία του όριζοντος, 4 οι κυριώτεροι άνεμοι, 4 τα τέταρτα της σελήνης, 4 αι ώραι του έτους, 4 οι Εξαγγελιστάι που έγραψαν τα 4 Ευαγγέλια, 4 αι πράξεις της άριθμητικής, 4 αι φιοφρες 'στην καρδίλια, 4 τα τέταρτα της ώρας, 4 πόδια έχουν τα ζώα, 4 έχουν και αι καρέκλες, και άμα πεθάνη κανείς, άλλοιμονον! — τον πηγαίνουν τ έ σ σ α ρ ε ς!

Έχουμεν 4 τομείς και 4 κυνδοντας εις το στόμα, και τα πηρούνια έχουν 4 δόντις. Το βιολί, το καλλίτερο όργανον, έχει 4 χορδὰς μόνον, και 4 τροχούς έχουν τα καλά άμάξια.

Έκτος τούτων, 4 είναι αι μεγάλαι ήπειροι, κάθε δωμάτιον έχει 4 πλευράς και 4 γωνίας, και ή «Διάπλασις» 4 δισελιδα φύλλα εις το κάθε φυλλαδιόν της. Η Πίσσα μιὰ φορά είχε 4 γατάκια, και έμένα, όταν μου παρήγγελλαν να κάμω κάτι με πολλήν προσοχήν, μου έλεγαν:

— Άνανία, τα μάτια σου τ έ σ σ ε ρ α!

Και εγώ, άμα ιδώ από μακρὰ να έργεται ένας φίλος μου που κάνει άνοστα άλογοπαίγνια, άμέσως... το βάζω στα τέσσερα!

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΟΝ ΤΡΟΜΑΖΕΙ

Ο Μάρκ Τουαίν, ο δικισμος Άμερικανός εύθυμογράφος, δύναται να κωχθη ότι τίποτε δέν τον τρομάζει, τίποτε δέν τον ταραάσει. Η ψυχραιμία του εινε παρομιμωδής. Και άναφέρεται δι' αυτήν έν χαρκατηριστικόν έπεισόδιον.

Ο Μάρκ Τουαίν ζήεις την άμερικανικήν πόλιν Χάρτφορντ. Έχει μέγχρον ίδιόν του, γεμάτον με αξιοπερίεργα πράγματα, πολυτιμώτατα όλα, τα έποια έμάξουσεν ένθ' έκαμνε τον γυρον του κόσμου. Το σπουδαστήριόν του εύρίσκεται εις την σοφίταν του μεγάρου, όπου έχει και ένα μπ.λλιάρδο. Άμα κουρασθῆ γράφω, ο Μάρκ Τουαίν σηκώνεται από το γραφεϊόν του, πιάνει την στέκαν και κάμνει μερικές τεχνικές καραμπόλες.

Μίαν ήμέραν, τον είχαν επισκεφθῆ ένας ήτοιμάς του. Ο Τουαίν τον προσέκαλεσε να παίξουν μπιλλιάρδο. Ένώ έπαίζαν, έπέταξαν μερικές σπίθες από το τζάκι και έπεσαν επάνω εις κάτι άχρηστα χαρτιά, τα όποια έπιασαν φωτιά άμέσως. Ο Τουαίν έξηκολούθησε να παίξῃ άτάραχος το μπιλλιάρδο του, ένθ' ο γείτονας δέν ήξευρε τί να κάμη, και του εφώναζε να παύση το

παιγνίδι. Ο Τουαίν ήρκέσθη τότε να πείση το κομβίον του ήλεκτρικού κώδωνος, και, όταν ήλθεν ο ύπηρέτης, του έίπε να σβύση τῆ φωτιά — σαν να του έλεγε να σβύση κανένα κερί. Έν τῷ μεταξύ έννοείται είχαν κατῆ μισή καρέκλα και ένα κομμάτι από το χαλί.

Ο γείτονας έφυγε με την πεποίθησιν ότι ο Τουαίν ήτο τρελλός, διότι δέν τον είδε να διακόψη ούτε μίαν στιγμήν το παιγνίδι!

ΤΟ «ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ»

Την 14 Σεπτεμβρίου, Κυριακήν και έορτήν τῆς Υψώσεως, θα τελεσθῶν έν Πειραιεί έπισημως τα έγκαίνια του νέου Έκπαιδευτηρίου, του ίδρυθέντος υπό του κ. Ίακ. Χ. Δραγάτση, και την έπομένη άμέσως θάρξισον τα μαθήματα. Ως ήτο έπόμενον, πολυπληθείς και πρόθυμοι προσήλθον οι μαθηταί, τρώριμοι, ήμτρώριμοι και έξωτερικοί, και προσέρχονται όνόνεν, ούτω δε

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

το νέον ίδρυμα άπέκτισεν εύθύς, εξ άρχής την ύποστήριξιν, ή οποία θα τῷ έπιτρέψη να λειτουργήσῃ κατ' έλην την εύρύτητα του προγράμματος του και να εκπληρώσῃ τον ύψηλόν του προορισμόν.

Συμμετέχουσα τῆς σεμνῆς τελετῆς τῶν έγκαίνιων και ή «Διάπλασις», δημοσιεύει ένταυθα την εικόνα του κ. Ίακ. Χ. Δραγάτση, εις ένδειξιν τιμῆς πρὸς τον παιδαγωγόν, ο οποίος ύπήρξεν άλλοτε και συνεργάτης τῆς, — άναδημοσιεύει δε έκ του τώρου του Κανονισμοῦ του «Δραγατσειοῦ» το όρωϊόν προοίμιον του ίδρυτοῦ το όποϊόν έχει ως εξής:

«ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ!»

«Πέντε και έξιμον όλα έτη από του 1878 άφιέρωσας εις την διδασκαλίαν τῆς νεότητος, όν τα έκμοι και τέσσερα έν Πειραιεί και ως καθηγητής και ως Γυμνασιάρχῃ, φρονών δε διεϊδωτική, μεμερημένη, σοβαρά και ελιεικρινής εργασία δύναται πολλά να κατορθώσῃ διά την διαπαιδαγωγίαν τῶν νέων την ήλικήν, την έλληνοπρεπή, ούδύλιως άποκωδ να καταβάλω ύπερ τῆς νεαρῆς ήλικίας τῶς άσθενείας μου δύναμεις και την πείραν την από τοσούτων ετών, ίδρύων πρὸς τοῦτο εκπαιδευτικόν ίδρυμα κατά τὰς άπαιτήσεις τὰς νῦν του τρόπου τῆς εκπαιδεύσεως, άρχόμενον τῆς λειτουργίας αὐτοῦ από του προσεχούς Σεπτεμβρίου έν τῇ πόλει τῆς εργασίας, τῇ μακρὰν τῶσων περισπασμῶν διά την νεότητα.

«Τὸ καταβλήθην ἤδη άσφαλές θεμέλιον τῆς εργασίας του παρελθόντος έστω μαρτύριον τῆς

μελλούσης πορείας, έστω δηλωτικόν του μέλλοντος οικοδομήματος. Άντων το θάρρος από του παρελθόντος τούτου, άπατεινομη πρὸς τον Πειραιά, τον από μακρὸν γνωρισαντα έκ του συνεγγυς πᾶσαν την σταδιοδρομίαν του διδασκαλικού μου βίου, άποτεινομη πρὸς τούς έν Αθήναις, πρὸς τούς άνα την Ελλάδα και το έξωτερικόν, έπικαλούμενος του έργου μου την ύποστήριξιν.

«Τοῦτο πρᾶκτων νομίζω διε εκτελώ ύψιστον καθήκον, παρέχων έμαυτὸν εις έξυπηρέτησιν τῶν πκτέρων και κηθεμόνων έν τῷ δυσχερεστάτῳ έργῳ τῆς ανατροφῆς και διδασκαλίας τῶν φιλάτρων αὐτῶν, έν τῇ πεποιθῆσει ότι θα βυνηθῶ να προσελκύσω την προσοχήν αὐτῶν εις νέον δίκω και τῶσα έγγύγια παρέχων διὰ την πῆρσιν του σκοποῦ αὐτοῦ ίδρυμα, έπ' αίσίσις οίονοις έγκομιστάμενον έν Πειραιεί.

«Έν Πειραιεί τῇ 14ῃ Ιουνίου 1903.

«Ίακ. Χ. Δραγάτσης.»

Οί έπιθυμούντες να μάθουν λεπτομερῆς τὰ κατὰ τὰ διάφορα τμήματα του «Δραγατσειοῦ» — το όποϊόν εκτός τῶν κλασικῶν τῆς κατωτέρας και μέσης Έκπαιδεύσεως, περιέχει και άλλα πρακτικώτερα, π.χ: Έμπορικόν, Καλλιτεχνικόν, Βιομηχανικόν κλ. — δύναται να προσεβῶσιν άπ' εύθείας πρὸς τον κ. Ίακ. Χ. Δραγάτση, εις Πειραιά (Ριθῆ, Grèce) και να ζητήσων άντίτυπον του Κανονισμοῦ, περιέχοντος πᾶσαν πληροφορίαν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς το ήλεκτρικόν εργοστάσιον του ήλεκτρικοῦ Σπινθηρος:

Ο Άριελ: — Στοιχείο είν' αυτό; Το Μεσολλογγιτάκι: — Δέν βλέπεις ποῦ δέν είνε τῆ Χίο αλλά 'στην Αθήνα; Βοταλή ύπὸ του Λόκκινου Αίγρου.

Η μητέρα πρὸς την μικρὰν Έλένη: — Γνωρίζεις, παιδί μου, τι φαγητόν εἶχουμεν την ήμέραν που γεννήθηκες; Έλένη: — Τί, μαμά; Μητέρα: — Γουσου, ύπουλο ψητό.

Και ο μικρός άδελφός τῆς: — Γι' αυτό, μαμά, είνε τόσο βρώμικη; Έστάλη ύπὸ Β. Αιμιρίου

Ο καθηγητής τῶν Έλληνικῶν: — Τι σημαίνει ή λέξις πειθαρχία Άταθύριον Ρόδου;

Τὸ Άταθύριον Ρόδου: — ... Ο Καθηγητής: — Άμ βέβαια! που να τε άρίσουν αι έντυπώσεις τῶν Αθηνῶν να άνοίξῃ και λίγω το βιβλί σου! Σημαίνει «πειθεσθαι εις τὰς άρχάς.»

Και τὸ Άταθύριον Ρόδου: — Μα μόνον 'τάς άρχάς, κύριε Καθηγητά; διχ'ισια με το τέλος;

Ίατύλη από το Άσπρίλι το Βουνοῦ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

«Διηγήματα,»

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ ΔΥΟ ΚΩΜΩΤΑΤΟΙ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΙ ΩΡΑΙΟΙ ΤΟΜΟΙ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ τιμάται φρ. 3. ΑΙ ΔΥΟ ΣΕΙΡΑΙ ΟΜΟΥ τιμάνται φρ. 6.

Η πρώτη Σειρά δέν πωλείται χωριστά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΤΟΥ 23ου ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Η Σταχτοπούτα σχηματίζεται μεταξύ τῆς έστίας του μαγερίου και τῆς καπνοδόχου της. Μερικά σκεύη, τὰ όποια εύρίσκονται επί τῆς έστίας, σχηματίζουν την έμπροσθίαν κατατομήν του σώματος τῆς, και άμα εύρεθῇ αὐτή, ή όπισθία φαίνεται άμέσως. Η εικών πρέπει να στραφῇ ούτως, ώστε ή δεξιὰ πλευρὰ να ήνχ βάσις. Τότε θα ιδῆτε την Σταχτοπούταν, όπως την βλέπετε εις την άπέναντι εικόνα, και... θα φωνάζετε το Βασιλόπουλο να έλθῃ να την εύρῃ.

ΣΗΜΕΡΟΝ, καθώς βλέπετε, τελειώνει ο 80ός Διαγωνισμός τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων. Είς το προσεχές φύλλον θα προκηρυχθῇ νέος, ώστε προειδοποιῶ τους έπιθυμούντας να λάθουν μέρος εις αὐτόν, δια να φροντίσουν έγκαίρως να προηφισθῶν έκ του Γραφείου μου τον άπαιτούμενον χάρτην τῶν λύσεων.

Ο σημερινός Διαγωνισμός τῶν Λύσεων είνε ο πρώτος του 1903, και συνεπῶς τάποτε έσματά του εἰλήθησαν κατὰ τον νέον Κανονισμόν Διηγή: οι τυχόντες άπᾶς, εις οίανδήποτε τάξιν, οιοδήποτε βραβείου, δέν δύναται να λάθουν και πάλιν το ίδιον, έστω και αν διευκρινίζονται εις άλλην τάξιν, αν δε ο αριθμός των λύσεων τῶν τοις διδῇ το δικαίωμα, τίθενται τιμητικῶς εκτός Διαγωνισμοῦ. Συγχαίρω τους βραβευθέντας και περιμένω τὰς φωτογραφίας τῶν τυχόντων. Πρώτον Βραβείον πρὸς δημοσίευσιν, καθώς και την παραγγελίαν τῶν τόμων, τους ο ποιους θέλη έκαστος να λάθῃ ως βραβείον.

Δεκατέσσαρα νέα ψευδώνυμα 'εις την σημερινήν αλληλογραφίαν. Τι πλούσι! Όσοι ανταλλάσσετε Μικρὰ Μυστικά... ριχτήτε τους!

Ελήρθησαν δια το σύμπλεγμα τῶν Βραβευθέντων εις τον Β' Διαγωνισμόν του Ξεπαθώματος και αι ενογραφίαι τῆς Σεγιστευμένης Σινωπίδος, Σοφίας Τεττιροπούλου Μιθριδάτου Ψάρας Δούδας και Αφρας τῶν Ηλίου. Ελπίζω ότι και τῶν άλλων είνε εις τον δρόμον, και θα τας λάθω έντός τῆς προθεσμίας.

«Αθροῦτως, χωρίς πομπώδεις λέξεις, χωρίς ύποσχέσεις μεγάλας, χωρίς κομπορημοσύνας, περιμένω να όμλήσῃ δια τῶν έργων σου» — ιδρυθῆ και νέος Μικρός Σύλλογος, υπό το όνομα Ένωσις και υπό την προεδρίαν του Διαδόλου Έσπερινοῦ. σκοπὸν ἔχων την διάδοσιν τῆς Διαπλάσεως. Άντιπρόεδρος ή Πειραική Νεξ, γραμματεὺς και ταμίς ο Άστέρας τῆς Έρῆμου και μέλη, έως τώρα περι τὰ εικοσιπέντε. Ο θέλων πληροφορίας, εἰμπορεῖ να λάθῃ γράφων άπ' εύθείας πρὸς τον κ. Ριχάρδον Στ. Παρίσον, Poste Restante, εις Αθήνας. — Έρχομαι πᾶσαν έπιτυχίαν, και εις τον νέον τούτον Σύλλογον.

Κ' εγώ, Διάδολε Έσπερινέ, επαναλαμβάνω την ίδιαν εύχην του πατρός σου: να κομησῶν μιαν ήμέραν το στήθος σου παράσημα πολὺ περισηότερα άπ' όσα κομηῶν το στήθος εκείνου Διότι: έξ όσων μου γράφεις, φαίνεται ότι αὐτῆς είνε και ο ίδιός σου δικαίως πόθος. Άλλά τί να σου εἶπω! Άπό τους ανθρώπους, τους φροτωμένους με παράσημα, προτιμῶ εκείνους — που δέν έχουν κανέν, — ή εκείνους τούλάχιστον που έχουν όλίγα ή και ένα μόνον, άλλα κερδισμένον αληθινὰ υε την άξίαν των και με μακρὰν εργασίαν. Έξ αὐτῶν είνε ο πατέρας σου, και θα εἶμαι πολὺ εύχαριστήμενη να του όμοιάσης.

Πραγματικῶς, Ναυσιαῖ, [ΕΕ], εις τόσον

ώρατον μέρος, όπως μου το περιγράφεις, δέν εἰμπορεῖ κανείς ποτε να είνε θυμωμένος, ούτε λυπημένος — άλλα προπάντων θυμωμένος. Διότι ή λύπη κάποτε είνε γλυκεία ως ή χαρά, έν οῦ ο θυμός... ε, ε, ε, ποτε δέν θυμωνοῦν εις το Παράδεισον. — Ναί, εἰμπορεῖ ναγοράσης άμέσως, ο, τι θέλῃς με το δικαίωμα του ξεσπαθωμάτος σου.

Α, πολὺ εύκολα θα εύρῃς τῆ νέον μου Γραφίον, Πέτρα Σκανδάλου. Η όδός Ευριπίδου άρχίζει από τους Αγίους Θεοδώρους, και πηγαίνει ίσκι κάτω πρὸς την Αγοράν, διασταυρουμένη με την όδον Αἰόλου, όδον Αθηνάς, όδον Σωκράτους κλ. Άπὸυ περάσης την διασταύρωσιν με την όδον Αθηνάς, θα ιδῆς το Γραφεϊόν μου δεξιὰ, αριθμός 38.

Σύμψωνοι, Τοιγγαρέλα [ΕΕΕ], θα σε περιμένω έως τὰς 10 Σεπτεμβρίου. Σου έστειλα το βραβείον. Έγιναν καλὰ τα εξαδέλφια, δια να επαναλάβετε τὰς εκδρομάς, τὰς όποιας τόσο ωραία περιγράφεις; Έγέλασα πολὺ με την γοργότητα του όρίοκου σου, — κατὰ την Δνίδα Παρυσίων, — άρχηνθ 40 όνών! . . Καλὰ σου έλεγαν τι σου έζηγνθ ο καλλίτερος, επειδή είσαι άδελφή... να το πῶ; Ας μη το πῶ!

Ολιθερώτατον άγγελμα μου ήλθεν εκ Σπेतῶν: ο θάνατος του εκεί καλλίστου μου φίλου, Νικολάου Η. Καρατζά, ο όποιος επήνιγη αναταραχίσης τῆ λέμβου ένθ' άπεβιβάζετο από το άτμόπλοιον. Όλοι οι έν Σπέτασις: συνδρομηταί μου έγραψαν καταλυπημένοι δια το φοβερόν δυστύχημα. Δυστυχῆς μητέρα! Έμαθα ότι και άλλο παιδί τῆς έχασεν εις την ίδιαν ήλικίαν... Ο Θεός να την παρηγορήσῃ!

Υστερ' από τόσον καιρόν, μου γράφει σῆμερον και ή Μυστηριώδης Φύσις [ΕΕ]. Τι ωραίον που είνε το γραμματάκι της και δια πότα πράγματα μου λέγει. Μεταξύ τῶν άλλων με πληροφοροεῖ ότι τῶνερον της είνε το Αθρόον Βραβείον, και ότι έως τώρα έχει σχηματίσῃ το μισό. Τῆς εύχομαι γρήγορα και το άλλο μισό, — εκτός αν πάρῃ έν τῷ μεταξύ κανένα Πρώτον. Πολὺ γρήγορα θα δημοσιευθῶν και τ' Αποτελέσματα του Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Ασκήσεων.

Έγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετα χαρῆς εις την αλληλογραφίαν μου και εις τους Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους: Αιμιλιαν Ιωθ (. . . από τὰ δεκα πῶ έπρότεινες, συμφωνεῖς βέβαια δι: αὐτό ήτο το καλλίτερον) Άστρον Αἰθρίας Νυκτός (Μ. Μ. αὐτό ήτο το μόνον ελευθερον) επικροτῶ εκθύμως την άπόραξιν σου) Άραμιν (Μ Π.) Άδωνιν (Α Δ.) Νάριμισον (Μ Δ.) Σπασιμένον Φεγγίτην (Θ. Κ. Χ. σου δίδω αὐτό, του έγραφεσ πρώτον) εις παλαιὰ χρόνια το είχαν ένας φίλος μου, ο όποιος διεκρίθη πολὺ σου εύχεται το ίδιον) Ηνωθ του Ζεφύρου (Ι. Α. αὐτό εἰζέλεξ: τετράδια έστειλα) Άηδόνα του Ηλίου (Β. Χ. αὐτό ή: ακαλλιστον) και τώρα εμπρὸς... να κόψῃς και να ράψῃς: τῆς Ερῆμον Ρόδου (Κ. Α. το δεύτερον που επροτιμούσεσ δέν ήτο ελευθερον) αλλά και αὐτό δέν είνε όλιγώτερον... εύδες! Ιατρον τῆς Νεολαίας (!!!) Έλληνα Αθλητήν (* * * αὐτό σου εἰζέλεξ, διότι το έγραφεσ πρώτον) όλα δια επρότεινες ήσαν ωραία και ελευθερα) Κρυφοδαγκανιάρα (Μ. Σ. αὐτό σου δίδω, που εἰ και πιεάντικο ο κ. Ε. σ' εύχαρισεῖ πολὺ) και Μαθρον Άετόν (Σ. Π. σου έστειλα ο τι εἰζητησε.)

Άλλαγαί Ψευδωνύμων: Μεριστορελῆς (Χ. Κ. εγκρίνεται: βλέπεις παραπάνω δι: ενεκρήθησαν και τα τῶν φίλων μου, τὰς όποιας εύχαρίστησε εκ θυμῶν μου δι' όσα καλὰ γράφουν και δι' όσα καλὰ σκεπύουον να κάμουν) ή επιστολή σου με εύχαρίστησε πολὺ, προπάντων διότι είδα ότι δέν μ' εληθμόνησε, και άς έκκαμνε επτά μήνας να μου γράψῃς!

Μικρὰ Μυστικά έπιθυμοῦν να ανταλλάξουν: το Φοιρίον Μονεμβασίας με το Ένδοξον Μεσολόγγιον, Άγγελον τῆς Αγάπης και Γαλιανθ Κύμα — ο Άσπῆ τῆς Ανατολῆς με την Μελιχράν Άκτινα, Πίθηκον του Βορέου, Μαργαρίταν του Φάουσι και Κυρ-Μέντιον — ο Γάτος τῆς Ανατολῆς με το Αταθύριον Ρόδου, Ίπποτην του Μεσαιώνας, Νεράϊδα των Σπेतῶν, Ίδανικήν Γλυκύτητα και Ζωηράν Φλόγα. — ή Παιδική Χαρά με τον Ρόδιον Λόκιμον, Ρόδιον Ίπποτην, Ρόδιαν Κορηγέτιδα, Άταθύριον Ρόδου και Φάουσι — ή Τοιγγαρέλα με το Φίλημα του Κέματος, Τρελλῶ Ναντάκι, Πόγαμον, Δάκρον τῆς Δυστυχίας και Λησμονημένην — το Φιλέμα του Κόματος με την Ζίραν, Ζαππίδα, Άλλοπρόσαλλον, Τυδέα και Απογόγον του Νέστορος — ο Αετός τῆς Έρῆμου με τον Τύλλον Όσιλλιον, Γάτον τῆς Ανατολῆς και Μεγεξεδέσιο Μπουκετάκι — ο Παρήγορος Άγγελος με την Νεράϊδα των Σπेतῶν, Ίδανικήν Γλυκύτητα, Ζαππίδα, Άθρον Καρδιαν και Κοραλιαν Μασοαί — ο Πρίγκιψ τῆς Έπιταλόρου με τον Κρόταλον, Όλυμπον, Βοσκῶν τῆς Ροδόπης και Θεσσαλικῆν Άκτινα — το Σηλιαιον Δοξαπατῆρῆ με την Σπιθον-Τιναν Διάβολον Έσπερινόν, Σημιαίαν τῆς Αγίας Αφρας και Κίτρινην Μάσχα — ο Απογόγον του Νέστορος με το Όρειον Βερινῆς Νυκτός, Αφροσσοαν Θαλάσσαν, Ταπεινὸ Γιοσεμί, Παιδικήν Χαράν και Ίτέαν — ή Μεσημβρινῆ Άκτι με την Μυστηριώδη Φύσιν, Μικρὸν Καλλιτέχνην, Έσθρον Βοσκῶν, Μικρὸν Μπίκ, και Έσθρην Μαυρομμάταν — ο Μεγελικ με το Αουλοδι τῆς Καρδιᾶς — το Αουλοδι τῆς Καρδιᾶς με την Ζίραν, Ζαχαρήριον Άθροπον, Έρρινα, Ριγολέτον και Ποιος Είμαι — ο Κουτοπόνηρος με την Αφροδίτην των Μεδίκων, Μελεπρασανάκι τῆς Όδοῦ Αβέρωφ, Άρταγιάν, Άσπίδα τῆς Αθηνᾶς και Ταπεινὸ Γιοσεμί — ή Κυρία με τὰς Καμελλίας με το Μαγαμένον Ρόδου, Τρελλῶ Ναντάκι, Έλληνοπούλιαν Φιλόμοσον Νεράϊδα και Ίαπωνικόν Χρυσάνθεμον — το Ταπεινὸ Γιοσεμί με την Ταπεινήν Κόρην, Έλπίδα των Δυστυχῶν, Κουνοπι, Ζημιόγαταν και Μέλλοντα Διπλωμάτην — ο Νιαγάρας με την Αεραν του Ηλίου, Όλυμπον, Δροσούλιαν του Τεμφοροτοῦ, Αταθύριον Ρόδου και Ροδιαν Κορηγέτιδα — το Άθος τῆς Έλπίδος με τον Ριγολέτον, Ίπποτην του Μεσαιώνας, Βίκατρα Ούγγρῶ και Τυδέα — το Άστρον Αἰθρίας Νυκτός με την Αμαρυλλίδα και Μικρὸν Μυρθιανόν — ή Μυστηριώδης Φύσις με το Φίλημα του Κόματος, Ίδανικήν Γλυκύτητα, Άλλοπρόσαλλον, Ζίραν και Όβελισκον τῆς Κλεοπάτρας — ή Ηνωθ του Ζεφύρου με τον Αμύρον του Όλυμπον, Μεγελικ και Μαρίδαν τῆς Καρύστου — ή Νεράϊδα των Σπेतῶν με το Μαγαμένον Ρόδου — το Μαγαμένον Ρόδου με την Ροδιαν Κορηγέτιδα, Ίαπωνικόν Χρυσάνθεμον, Μέλισσαν του Τυητοῦ, Ποιος Είμαι, και Φαίδιμην.

Τῶν καθυστεροῦντων τετράδια δέν δημοσιεύονται νέα προτάσεις περι ανταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, αν δέν ανταποδῶσων πρώτα δια τοῦ Γραφείου μας τὰ όφειλμένα.

Από ένα γλυκό φιλόκι στέλλει ή Διάπλασις πρὸς τους φίλους τῆς: Αεραν τῆς Κερκίρας (ή Κικίη — διότι αὐτῆ κάμνει συλλογήν, — σ' εύχαρισεῖ θερμῶς δι' όσα γραμματόσημα τῆς έστειλεσ και δι' όσα θα τῆς στείλῃς) Μιθριδάτην (βραβείον έστειλα) Κερδῶν Έρμῆν (σε συγχαίρω δια τούς γάμους του θείου σου κ' εγώ άπορῶ με αὐτοῦσ που θέλου να διαπρέψουν και την Αλληλογραφίαν, χωρίς να μου γράρουν, και να βραβευθῶν εις τους Δια-

